

TEY GOMLU KEÐA SEG Á ELLIS- HEIMUM

– Sparingar oman á sparingar hava havt við sær, at eldraðkið í Føroyum ikki longur er mennandi fyri okkara eldri borgarar. Tað er heldur vorðið eitt parkeringspláss, har vit geva teimum ta mest grundleggjandi røktina og lítið og einki annað, sigur Mary Antonsdóttir, sum er álitisfólk á Tjarnargarði í Havn

BARBARA HOLM

Eldraðkið er niðurpínt, og tann tænastan, vit bjóða okkara borgarum, er beinleiðis láturlig.

So bersøgin er álitisfólk á Tjarnargarði í Havn, Mary Antonsdóttir, sum seinastu 20 árin hevur arbeitt innan eldrarøkt í Føroyum.

Tey eldru vera so at siga ikki stimbrað ella ment í gerandisdegnum, tí tíðin snøgt sagt ikki røkkur til hjá teimum fáu starvsfólkunum, sum eru eftir á stovninum. Tað hevur við sær, at tey eldru keða seg í gerandisdegnum, og at starvsfólkini liva undir sera strævnum umstøðum, tí ringa samvitskan er tung at bera.

Eldraðkið er niðurpínt, og tann tænastan, vit bjóða okkara borgarum, er beinleiðis láturlig

Mary Antonsdóttir, álitisfólk

Ellisheim eru parkeringspláss

Seinastu sjei árin hevur Mary arbeitt á Tjarnargarði í Havn. Fyrstu tíðina vóru tey fleiri starvsfólk á stovninum, og tá vóru stundir til at fara túr við teimum gomlu, at fara til handils, á café, biltúr og mangt annað. Tá var tað eitt stuttligt arbeiðspláss, sum kendist gott hjá starvsfólkunum.

Men eldraðkið í Føroyum hevur gingið støðugt afturá síðani, og í dag er Tjarnargarður blivið eitt parkeringspláss. Tey gomlu sita meginpartin av degnum í einum stóli og stara út í tóman heim.

– Tey eldru hava tørv á at blíva hoyrd, sædd og viðurkend, men vit hava ikki stundir til tað longur. Og tað er hart at vera um fólk, sum tú veit keða seg, og sum hava tørv á meira enn tú kann geva, sigur Mary.

Áður hevði Tjarnargarður eina ítrivsstovu, har alskyns móguleikar vóru innan seyming, binding, máling og annað. Men á Tjarnargarði er hendan stovan spard burtur, so eingin er at hjálpa búfólkunum við teimum ítrivum, sum tey hava áhuga fyri.